

ברפתות בישראל אין התעללות

מורסם בעיתון קיבוץ ו-ynet - עפרי פישר, בת קיבוץ רעים, תל אביב, 2.6.2014

פרה אינה חושבת ומרגישה כמו בן אדם, ולפרות ולרפתנים יש אינטרס משותף - לשמור על הפרה בריאה, רגועה ומאושרת

וסובלות בחייהן. שמעתי טבעונים שנלחמים על זכויות הפרות בנושא ההזרעה, למשל.

זה נשמע כך: "האם גם את היית רוצה להיאנס כמו הפרות שמזריעים אותן בכוח?! כמובן שהתשובה היא לא. אני בן אדם, ובני אדם מבינים ויודעים מהי מערכת יחסים שוויונית, מהן זכויות האישה, וכו'. לעומת זאת, הרוב הגדול של היונקים, והפרות ביניהם, לא מקיימים יחסי מין כאלה. אם היו בטבע, היו נאנסות על ידי הפר באלימות, עד שיתעייפו ואולי גם יקרסו לאדמה מכובד משקלו. הצינורית שבה משתמש המזריע - נראית פתאום כעדינה מאוד.

גם בנושא "גידול" הצאצאים אני שומעת לא פעם האנשה. אמנם כמובן, שהפרה חשה צער כאשר לוקחים לה את העגל, ואין לזלזל בכך, אבל התחושות וההבנה שלה שונות משל בני האדם גם בנושא הזה.

פרות ועגלותיהן חיות ביחד בסככות מבלי לדעת בכלל על הקשר המשפחתי ביניהן. הן לא מחפשות אחר בנותיהן האבודות, ושוכחות מהר מאוד שבכלל המליטו.

העצב שהן חשות נובע מיצר אבולוציוני טהור, ורמת ההבנה שלהן את המציאות שונה מאוד מזו של בני האדם. הקשר בין עגל לאמו, באופן טבעי, שונה מאוד מהקשר בין ילד לאמו בת האדם, ומי שמתכחש לכך אינו רואה את המציאות כפי שהיא.

אחזור, אחזור ואחזור: פרות הן לא בני אדם. הן לא מפחדות מהמוות, הן לא חושבות איך יגשימו את חייהן, הן לא חושבות מה יהיה גורל ילדיהן ולא איך יממנו דירה.

לבסוף, חשוב לי להדגיש: אנחנו, הרפתנים, איננו מושלמים, אבל אני יכולה להעיד מ-21 שנותיי ברפת שאנחנו עושים הכול כדי להמעיט סבל ברפת. לעתים אנשים מראים לי מקרים פרטיים, של רפתות ורפתנים שנוהגים בפרות באגרסיביות שלא לצורך. אני חושבת שיש לטפל במקרים כאלה במלוא החומרה. אתם לא תגידו שמכיוון שאנשים מתעללים בכלבים יש להפסיק גידול כלבים, וכך האמירה הזו מיותרת גם בנושא גידול הפרות.

בגידול ובטיפול בפרות יש תמיד לאן להשתפר, אבל אני אומרת בפה מלא ובביטחון רב שאין התעללות בפרות ברפתות החלב בישראל, וחוזרת ואומרת שהייתי שמחה להיות במקומן. ■

ששואלים אותי איזו חיה הייתי רוצה להיות, תמיד התשובה שלי היא פרה חולבת בישראל.

מאז הטרנד הטבעוני המתפשט, אני רואה לא פעם סרטי תעמולה מזוויעים המציגים את החיים ברפת כקשים ורוויי סבל. בימים אלה התגברו הצעקות, כשטבעונית קיבלה במה בתכנית "האח הגדול".

האמת היא שברפתות החלב יש ניצול, אך אין התעללות. אחת הסיבות לכך, מעבר לסיבה ההומנית כמובן, היא שכאשר הפרה סובלת, כמונו, הגוף שלה מייצר הורמוני סטרס, שפוגעים באיכות ובכמות החלב. לשמחתכם, לפרות ולרפתנים יש אינטרס משותף - צריך לשמור על הפרה בריאה, רגועה ומאושרת.

רבים מכם חוטאים בחטא ההאנשה. רבים מכם, כמו בעניין הקש, טועים לחשוב שפרה חושבת כמו בן אדם, ולכן גם טועים וחושבים שהן מתענות וסובלות בחייהן

חיי הפרה שלווים מאוד. ברפת שורר שקט. הסככות בנויות כך שגם בימי הקיץ החמים ביותר, יחדור משב רוח קריר ויקרר את הנסיכות. אם לא די בכך, כארבע פעמים ביום זכות הפרות לצינון נעים, שמבצעת מערכת חכמה של מתזים ומאווררים שעובדים לסירוגין. המזון שמקבלות הפרות הוא טעים ומאוזן. לעולם הן לא חשות מחסור. לעולם לא מתבקשות להתאמץ בכדי לקבל אותו.

את הסככות מרפדים בקש נעים... "היא! אבל אנחנו רואים תמונות של פרות יושבות בתוך חרא!!" נכון, יקירי, לרוב, בעיקר בקיץ, בוחרות הפרות לרבוץ בחרא שלהן במקום על הקש הנקי. הסיבה פשוטה - החרא קריר ונעים יותר. כן כן... פרות הן לא בני אדם. לא אכפת להן לשבת על קקי. אין להן מודעות כזו.

רבים מכם חוטאים בחטא ההאנשה. רבים מכם, כמו בעניין הקש, טועים לחשוב שפרה חושבת כמו בן אדם, ולכן גם טועים וחושבים שהן מתענות